

15. únor 1309. Většina lidí si pod tímto údajem představí pouhé jedno datum z minulosti, které se možná kdysi dávno museli naučit nazpaměť ve škole. Můžeme však k tomuto datu přistupovat také poněkud jinak. Co si třeba představit, že v tento jediný den se mohla stát řada událostí, o kterých už dnes nikdo neví. Odvíjela se řada lidských osudů, které již zapadly v hluboké minulosti. Díky práci středověkých autorů se nám však alespoň jedna událost zachovala. Tohoto dne došlo v Sedleckém klášteře a v Praze k zajetí českého panstva příslušníky pražského a kutnohorského patriciátu. Určitě to byla událost hodná zaznamenání, protože stavěla na hlavu "odvěký" řád.

Středověká společnost se skládala z "trojího lidu". Podle středověkého vidění světa byly tyto tři kategorie dané Bohem a představovaly neměnný pozemský řád. 1 V čele trojvrstevné pyramidy stála světská moc neboli lidé meče (bellatores), hned za ní stáli duchovní, nazývaní také lidé modlitby (oratores). Kněží měli za úkol pečovat o lidskou duši a modlit se. Na konci středověké hierarchie nalézáme venkovský lid, lidé práce (laboratores), jejichž hlavním úkolem bylo pracovat.² Tento vrcholně středověký koncept Adalberta z Corvey však ztrácel ve 13. a 14. století svou aktuálnost.